

[Hjortnæs]

ren som et led i debatten i dag ville sige, at det selvfølgelig er helt urimeligt, hvis kommunerne også skal betale en afgift af de udgifter, som de nu af miljømæssige grunde ønsker at afholde for at udskifte de miljøskadelige plader i de offentlige institutioner.

Jeg tror, det ville vække stor tilfredshed alle steder – jeg vil meget stærkt opfordre miljøministeren til det for at tilkendegive en positiv holdning generelt til miljøspørgsmål – hvis man her fra folketingets talerstol vil sige, at det selvfølgelig ikke er meningen, at den afgift på kommunale investeringer og driftsudgifter, som regeringen har planlagt at gennemføre, skal omfatte de betydelige omkostninger, som kommunerne nu er indstillet på at afholde for at udbedre disse miljøskader. Hvis miljøministeren ikke vil give den tilkendegivelse, kunne det måske være nyttigt, at repræsentanter for det radikale venstre sagde, at de er enige med os i, at det er urimeligt at pålægge denne afgift; så har vi i hvert fald også en konstruktiv alliance på dette punkt.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg tror, der er én ting, vi ikke skal hængive os til i dette ting, og det er at falde for magi. Hvad er det for noget at bilde os ind, at der ville ske noget væsentligt ved, at vi strøg netop ordet »væsentlig«? Hos Superfos i Fredericia er der tale om en overskridelse på 51 pct. Det kan ikke være en diskussion om »væsentlig«. Hvis en overskridelse med 51 pct. ikke er væsentlig, har det ingen steder hjemme.

Sagen er, at de lokale myndigheder ikke er særlig interesseret i at overholde landets love, slet ikke når det gælder miljø. Hvad er det for noget, at de lokale myndigheder, når man, efter at ¼ af året er gået, konstaterer, at der vil ske en overskridelse af den tilladte udledte årsmængde af gift, siger: det går sandelig ikke, og så forhøjer vi det, hvorefter politiet må konstatere, at det er umuligt at anlægge sag? Man kunne nævne mange eksempler. Hvad var det, der skete i Holte Midtpunkt? Myndighederne får godkendelse af ødelæggelsen af deres egne vedtagelser. Krik Vig, Bogense – der foreligger en stribe af overtrædelser, hvor ombudsmanden har været nødt til at konstatere, at hammeren

falder, hvis det er en enkelt borger, der overtræder landets love, men at der ingenting sker, hvis det bare gøres i tilstrækkelig stort omfang, og især hvis det er kommunale myndigheder, der gør det. Det er det, vi skal have ændret og ikke tro, at der sker noget væsentligt, fordi vi stryger et eller andet ord i en lovbestemmelse. Myndighederne skal først og fremmest selv nære respekt for de love, der vedtages.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg vil takke for hr. Bernhard Baunsgaards indlæg og den korte bemærkning her; det var engageret, og det var harmfuldt, sådan som det skal være, når man står over for de grove streger, vi har set i miljøpolitik.

Som det også tidligere er sagt i debatten, er det sådan, at før man er i stand til at skaffe sig beviser, og før man er i stand til at skaffe sig undskyldninger, må vi, som hr. Bernhard Baunsgaard også var inde på det, sikre os, at de kommunale myndigheder også aktivt og korrekt følger den lovgivning, de er sat til at forvalte.

Derfor er det også helt afgørende, at vi har muligheder for at præcisere lovgivningen så meget som muligt. Jeg vil gerne spørge hr. Bernhard Baunsgaard, om han og det radikale venstre vil være med til at stramme miljøtilsynsbestemmelserne i miljøbeskyttelsesloven så meget, at der ikke er nogen vej udenom, og om hr. Bernhard Baunsgaard og det radikale venstre vil være med til, at vi sikrer politiet og anklagemyndigheden et sådant ekspertisegrundlag, at de er i stand til at fremskaffe de beviser, der er nødvendige for, at vi kan få de domfældelser, som hr. Bernhard Baunsgaard og andre miljøinteresserede efterlyser. Så undgår vi KFK-skandalen fra Århus, der dog blev rettet lidt op ved vestre landsret, og så opnår vi, at der sker noget med Cheminova. Hvis hr. Bernhard Baunsgaard og det radikale venstre vil svare ja til det, er jeg overbevist om, at vi forholdsvis hurtigt kan få gennemført en lovgivning, der skaber de formelle muligheder for, at noget sådant kan ske, og så er jeg ikke i tvivl om, at domstolene vil være i stand til at idømme straffe, der er følelige og dermed vil virke præventive.